

Στά Ίχνη τῶν Ἁγίων

Ὁ ἅγιος Δημήτριος (26 Οκτωβρίου)

Ἔχετε, παιδιά, στό σπίτι σας ἡμερολόγιο πού νά 'ναι ταυτόχρονα καί **ἀγιολόγιο**; (Δείχνουμε στά παιδιά ἕνα τέτοιο ἡμερολόγιο). Αὐτό τό ἡμερολόγιο γράφει ποιός ἅγιος γιορτάζει κάθε μέρα. Ὅλο τόν χρόνο καθημερινά γιορτάζει ἕνας ἢ καί περισσότεροι ἅγιοι. Πολλοί χριστιανοί ἔχουν αὐτή τήν εὐλογημένη συνήθεια: Κάθε πρωί βλέπουν στό ἡμερολόγιο τόν ἅγιο τῆς ἡμέρας. Καί στήν πρωινή τους προσευχή ζητοῦν τή βοήθεια του!

Πόσο πιό ὀμορφη θά γινόταν ἡ ζωή μας, ἂν περνούσαμε **τήν κάθε μας μέρα συντροφιά μ' ἕναν ἅγιο!** Ἄν ἀντί νά μᾶς κλέβουν τόν χρόνο ταινίες, περιοδικά, κόμικς, βίαια παιχνίδια στό playstation, facebook, μαθαίνατε τή συναρπαστική ζωή τῶν ἁγίων... Ἄν οἱ ἅγιοι γίνονταν οἱ ἀγαπημένοι μας πρωταγωνιστές, τά πρότυπα πού θαυμάζουμε!

Σήμερα θά σταθοῦμε μπροστά σ' ἕναν ἅγιο πού συνδέεται στενά μέ μᾶς, τά παιδιά τοῦ Κατηχητικοῦ. Ἦταν κι αὐτός **κατηχητής!** (Δείχνουμε τήν ἀντίστοιχη εἰκόνα, βλ. ἐποπτικό ὑλικό). Γι' αὐτό στή γιορτή του **γιορτάζουν κι ὅλοι οἱ κατηχητές, οἱ κατηχήτριες κι ὅλα τά παιδιά πού ἀγαποῦν τό Κατηχητικό.**

Θεσσαλονίκη 280 μ.Χ. Ἡ πόλη εἶναι κάτω ἀπό τή ρωμαϊκή κυριαρχία. Αὐτοκράτορας ὁ **Μαξιμιανός**, ἕνας εἰδωλολάτρης πού μέ μανία καταδιώκει τούς χριστιανούς. Τούς φυλακίζει, τούς βασανίζει, τούς θανατώνει γιά τήν πίστη τους. Σ' αὐτόν τόν ἀφιλόξενο γιά τούς χριστιανούς κόσμο γεννιέται σέ μιά χριστιανική ἀρχοντική οἰκογένεια στή Θεσσαλονίκη ἕνα ἀγόρι, πού πρόκειται νά γίνει φλογερός μαχητής τοῦ Χριστοῦ, ὁ **Δημήτριος**.

Καθώς μεγαλώνει ὁ Δημήτριος, ἐξελίσσεται σ' ἕναν νέο μέ ἰδιαίτερη ὁμορφιά καί ἔκτακτα χαρίσματα. Εἶναι εὐφυής ἀλλά συγχρόνως ταπεινός. Ἔχει ἡγετικά προσόντα ἀλλά καί εὐγένεια· γενναιοσύνη καί καρδιά ἡρωική. Προσεύχεται, μελετᾷ τήν Ἁγία Γραφή, νηστεύει. Δέν χάνει ποτέ τή Θεία Λειτουργία καί κοινωνεῖ ὅσο πιά συχνά μπορεῖ.

Ἀνάμεσα σ' ὄλους τούς νέους τῆς πόλης ὁ Δημήτριος ξεχωρίζει. Ὅλοι τόν σέβονται καί τόν ἐκτιμοῦν· ὄχι μόνο γιά τή σπουδαία κοινωνική του θέση*, ἀλλά κυρίως γιά τή χριστιανική του συμπεριφορά. Ἰδιαίτερα στίς καρδιές τῶν χριστιανῶν κατέχει ξεχωριστή θέση. Γιατί; Εἶναι ὁ δάσκαλός τους, **ὁ κατηχητής τους!**

Ἄψηφώντας τόν κίνδυνο νά τόν συλλάβουν, κηρύττει καθημερινά τήν πίστη στόν Χριστό. Ἡ καρδιά του φλέγεται ἀπό τήν ἐπιθυμία νά γνωρίσουν ὄλοι οἱ ἄνθρωποι τόν ἀληθινό Θεό. Ὁ πιά μέγανος του πόθος εἶναι αὐτός: **Κάθε μέρα νά κάνει καί ἕναν ἀκόμη εἰδωλολάτρη χριστιανό, νά ὀδηγεῖ μιά ψυχή κοντά στόν Χριστό!** Κάθε μέρα, λοιπόν, κάνει κατηχητικό! Μέσα στούς δύσκολους ἐκείνους καιρούς, στά χρόνια τῶν φοβερῶν διωγμῶν, ἀνάβει τή φλόγα τῆς πίστεως. Στήν **Καταφυγή**, σέ μιά ἀπό τίς στοές πού ὑπάρχουν στήν ἀρχαία ἀγορά τῆς Θεσσαλονίκης (βλ. *ἐποπτικό ὑλικό*), στό κέντρο τῆς πόλης -ἐκεῖ πού σήμερα βρίσκεται ὁ ἱερός ναός τῆς Παναγίας Χαλκῆων-, κάνει μυστικές συναντήσεις. Μέ τή χάρη τοῦ Θεοῦ ὁ λόγος του συνεπαίρνει μικρούς καί μεγάλους. Πόσες ψυχές, χάρη στόν Δημήτριο, γνωρίζουν κι ἀγαποῦν τόν Χριστό!

Ένα τόσο μεγάλο έργο όμως θά μπορούσε νά μείνει γιά πολύ καιρό κρυφό; **303 μ.Χ.** Ό αυτοκράτορας Μαξιμιανός φτάνει στή Θεσσαλονίκη. Οί ειδωλολάτρες πού φθονούσαν τόν Δημήτριο άρπάζουν τήν εύκαιρία. Τόν καταγγέλλουν στόν αυτοκράτορα κι εκείνος διατάζει τή σύλληψη του.

Ό φλογερός κατηχητής **συλλαμβάνεται έπ' αυτοφώρῳ τήν ώρα πού διδάσκει τό εύαγγέλιο.** Όδηγεΐται στόν αυτοκράτορα, τή στιγμή πού εκείνος έμπαινε **στό στάδιο** γιά νά παρακολουθήσει τούς άγώνες μονομαχίας, πού όργανώθηκαν πρός τιμήν του. Τό στάδιο βρισκόταν εκεί όπου σήμερα δεσπάζει **ό μεγαλόπρεπος ναός τοῦ Άγίου Δημητρίου** (βλ. *έποπτικό ύλικό*). Ό αυτοκράτορας προστάζει νά φυλακιστεΐ ό νεαρός κατηχητής προσωρινά **στά άποδυτήρια τοῦ σταδίου,** γιά ν' άσχοληθεΐ μαζί του άργότερα.

Οί άγώνες μονομαχίας άρχίζουν. Στο κέντρο τοῦ σταδίου έμφανίζεται ό μονομάχος **Λυαΐος,** ένας γιγαντόσωμος ειδωλολάτρης. Μέ μίσος προκαλεΐ τούς χριστιανούς νά παλέψουν μαζί του. Μιλᾶ μέ περιφρόνηση γιά τόν Χριστό καί τούς όπαδούς Του. Τόν άκουσε ό Νέστορας, ένας άπό τούς μαθητές τοῦ Δημητρίου. Ήταν παρών στή σύλληψη τοῦ Δημητρίου καί τόν άκολουθήσε ως τό στάδιο. Ό Νέστορας δέν ήταν άκόμη βαπτισμένος, **άνήκε στους κατηχουμένους.** Ή καρδιά του όμως δέν άντέχει ν' άκούγονται λόγια προσβλητικά γιά τόν Χριστό! Παίρνει, λοιπόν, τή μεγάλη άπόφαση: Θά παλέψει αυτός μέ τόν Λυαΐο. Τί κι αν είναι μικρόσωμος καί οί δυνάμεις του λιγοστές; Έχει μαζί του τόν πιό δυνατό σύμμαχο, τόν ίδιο τόν Θεό! Τρέχει άμέσως στή φυλακή, στόν αγαπημένο του κατηχητή καί τοῦ φανερώνει τήν άπόφασή του. Ζητάει τήν εύχή του. Τοῦ δίνει τήν εύχή του ό Δημήτριος καί λέει προφητικά: **«Καί τόν Λυαΐο θά νικήσεις καί γιά τόν Χριστό θά μαρτυρήσεις».** Ποιά ήταν ή συνέχεια;

Ό Λυαΐος βλέποντας τόν αντίπαλό του γελά ειρωνικά. Ό Νέστορας κάνει τό σημεΐο τοῦ σταυροῦ καί προσεύχεται: **«Θεέ τοῦ Δημητρίου, βοήθει μοι!».** Ή μονομαχία άρχίζει. Μπρός στά κατάπλη-

κα μάτια τῶν θεατῶν ὁ Νέστορας νικᾷ! Ναί, νικᾷ τόν ἀνίκητο γίγαντα, πού βρίσκεται πιά ζαπλωμένος στή μέση τῆς ἀρένας. Τό στάδιο ὅλο σείεται!

Ὁ αὐτοκράτορας ὅμως, μόλις πληροφορεῖται ὅτι ὁ Νέστορας εἶναι μαθητής τοῦ Δημητρίου, ἐξοργίζεται. Ὁ νεαρός ἀθλητής τοῦ Χριστοῦ δέν θά στεφανωθεῖ ἀπό τόν αὐτοκράτορα. Ἔχει τήν τιμή, ὅπως προφήτεψε ὁ Κατηχητής του, νά μαρτυρήσει. Θά στεφανωθεῖ γιά τή νίκη του ἀπό τόν ἴδιο τόν Χριστό μέ τό **ἀμαράντινο στεφάνι τῆς αἰώνιας δόξας!**

Τό μίσος τοῦ Μαξιμιανοῦ δέν ἐξαντλεῖται. Θέλει νά τιμωρήσει αὐτόν πού εἶναι ἡ πραγματική αἰτία γιά ὅ,τι συνέβη, αὐτόν πού ντρόπιασε τούς εἰδωλολάτρες. Δίνει, λοιπόν, κι ἄλλη διαταγή: «Νά θανατωθεῖ καί ὁ Δημήτριος!». Σέ λίγα λεπτά οἱ στρατιῶτες **μέ μυτερές λόγχες τρυποῦν τό κορμί τοῦ Δημητρίου**. Τό αἷμα τοῦ μάρτυρα τρέχει ποτάμι. Θά στεφανώσει κι αὐτόν ὁ Χριστός μαζί μέ τό κατηχητόπουλό του στή δόξα τοῦ οὐρανοῦ.

Ἄλλά κι ἐδῶ στή γῆ δοξάστηκε ὁ Δημήτριος. Τό λείψανό του πολλές φορές εἶχε τήν εὐλογία νά μυροβλύσει. Γι' αὐτό ὁ Ἅγιος ὀνομάζεται καί **μυροβλύτης**. Μέ πολλά θαύματα, ἐπίσης, εὐεργέτησε καί ἀρρώστους ἀλλά καί τήν ἀγαπημένη του πόλη Θεσσαλονίκη. Θεωρεῖται ὁ **πολιοῦχος**, ὁ προστάτης της. Δέν εἶναι τυχαῖο τό γεγονός ὅτι μετά ἀπό πεντακόσια χρόνια σκλαβιάς στούς Τούρκους, ἡ Θεσσαλονίκη ἐλευθερώθηκε τήν ἡμέρα τῆς γιορτῆς του. Καί πάντα σέ δύσκολες περιόδους -σέ σεισμούς καί πείνα- οἱ Θεσσαλονικεῖς ζητοῦν μέ πίστη τήν πρεσβεία του κι ἀπολαμβάνουν τή βοήθειά του.

Ἡ Ἐκκλησία μας γιορτάζει τή μνήμη τοῦ ἁγίου Δημητρίου στίς **26 Ὀκτωβρίου** (μποροῦμε νά δεῖξουμε στά παιδιά τή φωτογραφία τῆς λιτανείας, βλ. ἐποπικό ὑλικό) καί τοῦ ἁγίου Νέστορα τήν ἐπομένη μέρα, στίς **27 Ὀκτωβρίου**.

Μυρωμένα περιστέρια!

Όταν παλιότερα οι άνθρωποι ήθελαν ν' αποκτήσουν δικά τους περιστέρια, έπαιρναν αγριοπερίστερα, τά εξημέρωναν, μύρωναν τά φτερά τους μέ δυνατό άρωμα καί τ' άφηναν νά πετάζουν. Όταν αυτά τά μυρωμένα περιστέρια επέστρεφαν στή φωλιά τους, τά ακολουθούσαν κι άλλα αγριοπερίστερα· τά όδηγοϋσε στον περιστερώνα τό δυνατό άρωμα. Κάπως έτσι καί ό άγιος Δημήτριος όδήγησε πολλούς ειδωλολάτρες στην αλήθεια του Χριστού. Εϋωδιάζε ή άγια ζωή του, εϋωδιάζαν καί τά λόγια του, καί πολλές ψυχές τον ακολουθούσαν στον άγιο περιστερώνα πού όνομάζεται Έκκλησία.

Πόσο θά χαιρόταν ό Άγιος αν έβλεπε στίς μέρες μας κι εσάς, τά παιδιά του Κατηχητικού, πού τόσο αγαπᾶ, νά γίνεστε μυρωμένα περιστέρια! **Νά μυρώνετε έδῶ στό Κατηχητικό τά φτερά σας μέ τό μύρο πού χαρίζει ό Χριστός** κι έπειτα, ξεκινώντας απ' αυτή τή φωλιά του Κατηχητικού πέντε, δέκα, πολλά μυρωμένα περιστέρια νά ξεχύνεστε στίς γειτονίες, στό σχολείο, στην πόλη όλόκληρη, γιά **νά φέρετε κι άλλα «περιστέρια» στον «περιστερώνα» του Κατηχητικού μας**: νά όδηγήσετε κι άλλα παιδιά έδῶ, στή ζεστή φωλιά του Χριστού μας!

Καλέστε, λοιπόν, στό Κατηχητικό τούς συμμαθητές σας! Δείξτε τους μέ τή ζωή καί μέ τά λόγια σας πόσο όμορφη είναι ή ζωή κοντά στον Χριστό! Φτιάξτε καί μοιράστε τους προσκλήσεις γιά τό Κατηχητικό! Περάστε από τό σπίτι τους γιά νά ρθειτε μαζί στην αγαπημένη αυτή φωλιά!

Τό μύρο του Χριστού είναι γιά όλους. Σκορπίστε το στους φίλους καί σε όλα τά παιδιά του σχολείου σας! Νά γεμίσει ή γειτονιά, ή τάξη, τό σχολείο σας μέ ούράνια εϋωδιά, καί νά σᾶς καμαρώνει από τή χαρά του παραδείσου ό μυροβλύτης άγιος Δημήτριος. (Προτεινόμενο τραγούδι: «Μυρωμένα περιστέρια» από «Πνευματικές Ώδες Β'», σ. 221, βλ. έποπικό ύλικό).

Μέ τοῦ Χριστοῦ τὴν εὐωδιά
μυρώνω τὰ φτερά μου,
κοντά Του ὄλους τοὺς καλῶ
κι αὐτό εἶναι ἡ χαρά μου!

ΕΠΟΠΤΙΚΟ ΥΛΙΚΟ

1. Εἰκόνες ἀγίου Δημητρίου.
2. Φωτογραφίες ἀπό τόν ναό τοῦ Ἁγίου Δημητρίου καί τὴν ἀρχαία ἀγορά τῆς Θεσσαλονίκης.
3. Ἀπολυτίκιο σέ ἀρχεῖο κειμένου-ἤχου.
4. «Μυρωμένα περιστέρια»: τραγούδι σέ ἀρχεῖο κειμένου.
5. Ζωγραφιά.
6. Κρυπόλεξο.
7. Προσκλήσεις γιὰ νά μοιράσουν τὰ παιδιά στοὺς συμμαθητές τους.
8. Κατασκευές: α) ψηφιδωτό φωτοστέφανο ἀγίου Δημητρίου β) μόμεπιλ: «Μυρωμένα περιστέρια» γ) μολυβοθήκη.
9. Τό σύνθημα τοῦ μαθήματος.

* Ὑποσημείωση: Συνηθίζεται ἀπό πολλοὺς νά λέγεται ὅτι ὁ Δημήτριος ἦταν ἀξιωματικός τοῦ ρωμαϊκοῦ στρατοῦ. Μιά τέτοια ὑπόθεση ὅμως δέν εἶναι ἱστορικά τεκμηριωμένη. Κατεῖχε, ὡστόσο, ὅπωςδήποτε κάποιο σπουδαῖο ἀξίωμα. Γιὰ περισσότερες πληροφορίες βλ. Στ. Ν. Σάκκου, «Ὁ Κατηχητής τῆς Θεσσαλονίκης».